

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU lietās Nr. 2010-10-01 un Nr. 2010-13-01

Rīgā

2010. gada 15. aprīlī

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas rīcības sēdes priekšsēdētājs Gunārs Kūtris, tiesneši Kaspars Balodis, Aija Branta, Juris Jelāgins, Kristīne Krūma un Viktors Skudra,

tiesas rīcības sēdē izskatījusi priekšlikumu izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2010-10-01 un lietā Nr. 2010-13-01,

k o n s t a t ē j a :

1. Lieta Nr. 2010-10-01 ierosināta 2010. gada 3. februārī pēc Ārijas Meikališas konstitucionālās sūdzības, bet lieta Nr. 2010-13-01 – 2010. gada 24. februārī pēc Ilgoņa Heinacka konstitucionālās sūdzības. Abās lietās formulēts viens un tas pats prasījums un tām dots vienāds nosaukums “Par likuma “Par izdienas pensijām Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm” pārejas noteikumu 20. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam”.

2. Satversmes tiesa 2010. gada 31. martā pieņēma spriedumu lietā Nr. 2009-76-01 ar tādu pašu nosaukumu. Šajā spriedumā Satversmes tiesa atzina likuma “Par izdienas pensijām Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm” pārejas noteikumu 20. punktu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam un spēkā neesošu no pieņemšanas brīža. Spriedumā paredzēts, ka saskaņā ar minētā likuma pārejas noteikumu 20. punktu noteiktie ieturējumi no izdienas pensijām ir jāizbeidz ne vēlāk kā no 2010. gada 1. jūnija un Saeimai ne vēlāk kā līdz 2010. gada 1. jūnijam ir jānosaka kārtība, kādā atlīdzināmi ieturējumi, kas veikti, pamatojoties uz likuma “Par izdienas pensijām Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm” pārejas noteikumu 20. punktu.

Satversmes tiesa s e c i n ā j a:

3. Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punkts paredz, ka tiesvedību lietā var izbeigt līdz sprieduma pasludināšanai ar Satversmes tiesas lēmumu, ja pasludināts spriedums citā lietā par to pašu prasījuma priekšmetu.

Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmā daļa ir vērsta uz to, lai nodrošinātu Satversmes tiesas procesa ekonomiju un Satversmes tiesai nebūtu jātaisā spriedums lietās, kurās strīds vairs nepastāv (*sk. Satversmes tiesas 2007. gada 12. jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2007-06-03 11.2. punktu*).

Spriedumā lietā Nr. 2009-76-01 tika atzīts, ka aizskārums ir radīts ne tikai konstitucionālās sūdzības iesniedzējam, bet visiem attiecīgās izdienas pensijas saņēmējiem, uz kuriem apstrīdētā norma attiecas. Tāpēc apstrīdētā norma ir atzīstama par spēku zaudējušu no tās pieņemšanas brīža attiecībā uz visiem attiecīgās izdienas pensijas saņēmējiem, kurus tā skar (*sk. Satversmes tiesas 2010. gada 31. marta sprieduma lietā Nr. 2009-76-01 7. punktu*).

Tātad ar spriedumu lietā Nr. 2009-76-01 Satversmes tiesa jau ir novērsusi strīdu, kas pastāv arī lietā Nr. 2010-10-01 un lietā Nr. 2010-13-01.

Pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punktu, Satversmes tiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību:

1) lietā Nr. 2010-10-01 “Par likuma “Par izdienas pensijām Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm” pārejas noteikumu 20. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam”, kas ierosināta pēc Ārijas Meikališas konstitucionālās sūdzības;

2) lietā Nr. 2010-13-01 “Par likuma “Par izdienas pensijām Iekšlietu ministrijas sistēmas darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm” pārejas noteikumu 20. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam”, kas ierosināta pēc Ilgoņa Heinacka konstitucionālās sūdzības.

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

G. Kūtris